

Sygn. akt IX W 202/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: sekretarz sądowy Anna Ostromecka

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 7 marca 2016 r. sprawy

S. Z.

s. J. i E. z domu P.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

- w dniu 21 listopada 2015 r. około godziny 10:00 w O. przy ul. (...) w O. spożywał alkohol w miejscu zabronionym ustawą
- w miejscu i czasie jak wyżej używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym
- tj. za wykroczenie z art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, art. 141 kw

ORZEKA:

I. **obwinionego S. Z.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 141kw w zw z art. 9§2kw skazuje go na **karę 100 (stu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 202/16

UZASADNIENIE

Obwiniony S. Z. – nie pracuje, jest (...), osiąga miesięczny dochód w kwocie (...) złotych. Jest (...), nie ma nikogo na swoim utrzymaniu

(d: dane osobopoznawcze k. 26)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 21 listopada 2015 r. służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie miasta O. pełnili (...). P. P. (2) oraz(...) S. K. (1). Około godziny 10:00, na ul. (...) pod wiatą przystanku (...), zauważyli mężczyznę, który spożywał alkohol

w postaci piwa puszkowego marki (...). Po tym jak mężczyzna zobaczył jadących w jego kierunku funkcjonariuszy, schował puszkę do wewnętrznej kieszeni kurtki. Następnie pospiesznie wstając z ławeczki, zaczął się oddalać w kierunku ul. (...). Funkcjonariusze podjęli wobec niego interwencję. Po uprzednim przedstawieniu się i podaniu powodu interwencji, obwiniony został poproszony o okazanie dokumentu tożsamości, na co odrzekł, że żadnego przy sobie nie posiada. Oświadczył też, że nie pamięta jak się nazywa

i nie jest w stanie podać swoich danych osobowych. Po tym jak mężczyzna został poinformowany przez funkcjonariuszy o konieczności wezwania w zaistniałej sytuacji policji lub przewiezienia go do najbliższego posterunku policji oznajmił, że posiada jednak przy sobie dowód tożsamości. Wyżej wymienionym mężczyzną okazał się obwiniony S. Z.. Zapytany czy ma świadomość, że spożywając alkohol w miejscu niedozwolonym popełnia wykroczenie odpowiedział, że jest to jego prywatna sprawa i może robić, to co chce i gdzie chce. Ponadto mężczyzna był arogancki, używał nieprzyzwoitych, wulgarnych słów, które zostały wpisane do notatki urzędowej (vide k. 1-2).

Na sprawcę popełnionego wykroczenia został nałożony mandat karny w kwocie 100 złotych. Obwiniony odmówił jego przyjęcia.

(d: notatka urzędowa k. 1-2; zeznania świadka: P. P. k. 26v, S. K. k. 26v)

S. Z. został obwiniony o to, że: I. w dniu 21 listopada 2015 r. około godziny 10:00 w O. przy ul. (...) w O. spożywał alkohol w miejscu zabronionym ustawą, II. w miejscu i czasie jak wyżej używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym, tj. o popełnienie wykroczenia z art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 141 kw w zw. z art. 9 § 2 kw.

Obwiniony nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że w czasie i miejscu objętym wnioskiem o ukaranie siedział na ławce ale nie spożywał alkoholu tylko kupiony uprzednio w (...) napój (...) w puszcze. Przyznał, że gdy funkcjonariusz kazał mu pokazać co spożywał, schował napój twierdząc, że ma do tego prawo. Obwiniony zaprzeczył, że w rozmowie ze strażnikami miejskimi używał słów nieprzyzwoitych i wulgarnych. Podkreślał, że nie spożywał alkoholu bo go nie miał przy sobie a także nie używał wulgarnych słów gdyż nie miał ku temu powodów.

(d: wyjaśnienia obwinionego k. 26-26v)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie podzielił wyjaśnień obwinionego uznając je za niespójne, nielogiczne i pozostające w oczywistej sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie w tym zeznaniami świadków. W ocenie Sądu wyjaśnienia obwinionego stanowią jedynie przyjęta przez niego linię obrony zmierzająca do uniknięcia odpowiedzialności za popełnione wykroczenie.

Świadek P. P. (2) zeznał, że jadąc wraz z S. K. ulicą (...), po drugiej stronie ulicy, pod wiatą przystanku (...) zauważyli mężczyznę, który spożywał piwo puszkowe marki (...). Świadek podkreślił, że znajdowali się wystarczająco blisko, żeby to zauważyć. Następnie zawrócili na skrzyżowaniu udając się w stronę mężczyzny wobec którego podjęli interwencję. Dodał, że obwiniony widząc nadjeżdżający radiowóz schował puszkę i zaczął się oddalać. Poproszony o pokazanie tego, co spożywał odparł, że nie pokaże, bo to jest jego prywatna sprawa. Z kolei poproszony o dokument tożsamości powiedział, że takiego nie posiada i nie pamięta jak się nazywa. Ostatecznie obwiniony pokazał dowód, nie zataczał się, rozmawiał normalnie ale był pobudzony, używał wulgaryzmów.

Z kolei świadek S. K. (1) zeznał, że około godziny 10:00 gdy przejeżdżali wraz z P. P. ul. (...) zauważyli na przystanku mężczyznę spożywającego piwo w puszcze koloru (...) - (...). Podał, że znajdowali się wówczas w odległości około 10-15 metrów od osoby spożywającej alkohol. Gdy podjechali pod zatokę przystanku mężczyzna zaczął się oddalać. Świadek dodał, że strażnik P. P. (2) podszedł do obwinionego, przedstawił się i zapytał dlaczego spożywał alkohol w miejscu zabronionym tj. na przystanku. Poproszony o dowód powiedział, że nie ma przy sobie dowodu. Świadek potwierdził, że obwiniony nie zataczał się, ale był obruszony, że został zaczepiony przez strażników miejskich, miał pretensje do

podjętej wobec niego interwencji. Świadek podkreślał, że jest pewien, że była to puszka piwa, koloru (...), marki (...) gdyż dobrze to widział.

W ocenie Sądu wyżej omówione zeznania zasługują na podzielenie ponieważ są spójne, logiczne i wzajemnie ze sobą korespondują. Należy również podkreślić, że funkcjonariusze zeznawali jedynie na okoliczności związane z pełnioną przez nich służbą.

Są osobami zupełnie obcymi dla obwinionego i nie mają powodów aby bezpodstawnie go obciążać. Wszystkie te okoliczności świadczą o ich bezstronności.

Przebieg zdarzenia przedstawiony przez wyżej wymienionych świadków potwierdza również dowód z dokumentu w postaci notatki urzędowej sporządzonej przez (...). P. P. (2). Zawiera ona szczegółowy opis przebiegu zdarzenia gdyż została sporządzona bezpośrednio po przeprowadzonej interwencji.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że obwiniony w dniu 21 listopada 2015 r. około godziny 10:00 w O. przy ul. (...) w O. spożywał alkohol w miejscu zabronionym ustawą, II. w miejscu i czasie jak wyżej używał słów nieprzyzwoitych w miejscu publicznym.

Obwiniony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczeń z art. 43¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi i art. 141 kw w zw. z art. 9 § 2 kw.

Przedmiotem ochrony art. 43¹ jest zagwarantowanie spożywania napojów alkoholowych zgodnie z wymaganiami określonymi w ustawie. Chodzi mianowicie o pełne respektowanie zakazu spożywania napojów alkoholowych m.in. w miejscach publicznych, poza wyznaczonymi. Obwiniony nie dostosował się do wyżej wymienionego zakazu.

Zgodnie z art. 141 kw kto w miejscu publicznym umieszcza nieprzyzwoite ogłoszenie, napis lub rysunek albo używa słów nieprzyzwoitych podlega karze ograniczenia wolności, grzywny do 1500 złotych albo karze nagany. Podkreślenia wymaga fakt, że obwiniony używał słów nieprzyzwoitych wielokrotnie w miejscu publicznym w okolicy przystanku autobusowego ignorując swoim zachowaniem obowiązujące przepisy.

Reasumując Sąd uznał, iż dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych kary właściwe będzie orzeczenie wobec obwinionego kary grzywny w wysokości 100 złotych. Zdaniem Sądu wymierzona obwinionemu kara grzywny uświadomi mu finansową nieopłacalność tego typu zachowań i konieczność większego respektu wobec obowiązujących norm i przepisów. W przekonaniu Sądu orzeczona kara grzywny, jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu, spełni też swoje cele wychowawcze, w zakresie prewencji ogólnej jak i szczególnej.

Sąd, mając na względzie warunki osobiste i majątkowe obwinionego zwolnił go od ponoszenia kosztów postępowania i opłaty.